

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 34053

за изменение в частта за разноските

гр. София, 01.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
закрито заседание на 01.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

като разгледа дело номер **5585** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 176а АПК.

С Решение № 19949/21.05.2026 г. Съдът отмени по жалбата от Н. Г. З. издадената от министъра на Министерство на правосъдието ЗАПОВЕД № ЧР-01-82/07.05.2025 г., с която е прекратено служебното правоотношение с оспорващия, на длъжността „служител по сигурността на информацията“, като осъди Министерството да възстанови на жалбоподателя разноските за адвокат, в размер на 1 000 лева (511, 29 евро). С касационната жалба против съдебното решение ответникът е заявил и искане за намаляване размера на адвокатското възнаграждение, под минималния, определен с Наредба № 1/2004 г. „за възнаграждения за адвокатска работа“.

От страна на жалбоподателя е изразено становище за неоснователност на искането.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че молбата за изменение решението в частта за разноските е процесуално допустима, но неоснователна.

Приложим за случая е специалният ред, уреден с разпоредбите на чл. 176а АПК, в сила от 05.08.2025 г. Съдът присъди в полза на жалбоподателя заплатеното от него на адвоката възнаграждение, като прие, че то не е прекомерно, защото съответства на минималното, определено с нормата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа.

Според диспозитивите на решението на СЕС от 25.01.2024 г., по дело № 438/22 Националният съд е длъжен да не приложи „наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба“, но само ако установи, че противоречи на чл. 101, § 1 от Договора за функционирането на ЕС. Впрочем и трите диспозитива на решението се отнасят до определяне/договаряне на адвокатски възнаграждения. Настоящият съдебен състав не намира основание да не приложи нормата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, като присъди в полза на жалбоподателя по-малко от минимално определеното адвокатско възнаграждение.

С оглед изложеното и на основание чл. 176а АПК, Административен съд София – град, 14^{-ти} състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането от 03.06.2026 г., от процесуалния представител на министъра на Министерство на правосъдието, за изменение на Решение № 19949/21.05.2026 г., по адм. дело № 5585/2025 г., в частта за разностите.

Определението подлежи на обжалване, по реда на обжалване на съдебното решение.

СЪДИЯ: